

Prof. dr hab. n. med., prof. zw. CM UMK Mariusz Dubiel

Do Dyktu Nauki

Przedkierownik
Wydziału Wojskowo-Lekarskiego

wpłynęło dn.2018...-01...-3.0...

podpis l.dz.105....

31.01.18

Prodziekan ds. Nauki
Wydziału Wojskowo-Lekarskiego
Uniwersytetu Medycznego

Recenzja rozprawy doktorskiej

JA J. J. J.

Prof. dr hab. n. med. Jerzy Niedzielski

lek. Hanny Makles

**„Wartość prognostyczna przepływów dopplerowskich po 41 tygodniu ciąży w przewidywaniu
zakończenia indukcji porodu cięciem cesarskim”**

Przedstawiona rozprawa doktorska lek. Hanny Makles „Wartość prognostyczna przepływów dopplerowskich po 41 tygodniu ciąży w przewidywaniu zakończenia indukcji porodu cięciem cesarskim” zawarta jest w 138 stronach maszynopisu, o układzie typowym dla rozpraw doktorskich.

We wstępie liczącym 31 stron Autorka omawia definicje i technikę położniczego badania dopplerowskiego przydatnego w ocenie dobrostanu płodu, zagadnienia związane z ciążą po terminie i indukcją porodu.

Cel pracy zakłada ocenę przydatności badania dopplerowskiego w określeniu szans na powodzenie indukcji i porodu drogami natury. Realizację celów pracy przedstawiono w sposób jasny i rzeczowy.

Materiał pracy stanowiły dwie grupy ciężarnych w ciąży po terminie – pierwsza z porodem zakończonym drogą cięcia cesarskiego, druga z porodem drogami natury. Kryteria doboru pacjentek zostały jasno określone, mając na celu minimalizację czynników mogących mieć wpływ na przebieg badania.

Metodykę przeprowadzono w sposób prawidłowy. Badania ultrasonograficzne oparto o zasadę alara, statystykę oparto o standardowe oprogramowanie.

Wyniki pracy zostały przedstawione w sposób czytelny w formie opisowej, tabelarycznej i na wykresach. Tabele zostały przedstawione w sposób prawidłowy.

W dyskusji Autorka przedstawia analizę swoich badań odnosząc je do publikacji innych autorów, rzetelnie porównując je z innymi wynikami.

Wyniki badań wskazują na przydatność badań dopplerowskich w monitorowaniu ciąży w okresie 42 tygodnia, który jest czasem podwyższonego ryzyka położniczego. W świetle Evidence Base Medicine wyniki monitorowania dopplerowskiego nie dają gwarancji bezpiecznego nadzoru nad płodem. Zastosowanie badań dopplerowskich w ciąży wysokiego ryzyka zmniejsza istotnie śmiertelność okołoporodową noworodków, ilość indukcji porodu i cięć cesarskich, jednak nie zmniejsza ilości porodów zabiegowych drogą pochwową i noworodków urodzonych z niską punktacją Apgar. Istotna jest regularna ocena ilości płynu owodniowego. Nie bez znaczenia jest ocena aktywności ruchowej płodu dokonywana przez ciężarną.

Na podstawie wyników analizy Doktorantki należy uwzględnić przedstawione formy oceny dopplerowskiej w monitorowaniu ciąży po terminie. Zaproponowany algorytm postępowania proponuję rozszerzyć o różne formy preindukcji porodu w okresie 42 tygodnia, pod warunkiem prawidłowych parametrów dobrostanu płodu określonych za pomocą monitorowania kardiotokograficznego, ultrasonograficznego. Warto pamiętać o cyfrowej analizie zmienności krótkoterminowej w badaniu kardiotokograficznym, która w badaniu Truffle na płodach hipotroficznym udowodniła statystycznie swoją wartość.

Wnioski zawarte w pracy zgodne są z piśmiennictwem światowym, co potwierdza precyzję samego badania, a także odpowiedni dobór pacjentek.

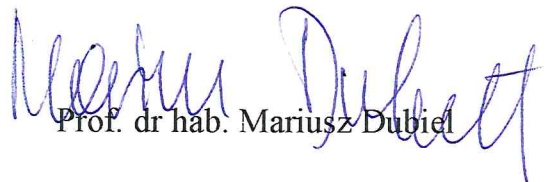
Piśmiennictwo przedstawione w pracy zawiera spis 204 aktualnych badań naukowych i doniesień z całego świata, nie pomijając wartościowych publikacji polskich autorów.

Chciałbym podkreślić, że przedstawiona praca to kolejna propozycja formy monitorowania ciąży po terminie, która w połączeniu z innymi, zwiększa szansę na urodzenie zdrowego dziecka, a położnikom daje komfort nadzoru nad płodem i jego matką.

Przed przekazaniem pracy do druku proponuję ponowną weryfikację stylistyczną i interpunkcyjną tekstu.

Wnioskuje o dopuszczenie lek. Hanny Makles do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. Mariusz Dubiel